

4 mei Heerlen

**De tocht trekt stille sporen
door de anders
nimmer lege stad.
Wie dagelijks rent
en jaagt
schrijdt nu voort
over het vastgelegde pad.
Twee minuten stilte,
twee minuten stilte voor hen,
die slachtoffer werden van de tijd.**

**Bij het kerkhof aangekomen
klinken gedragen woorden,
die in de oren blijven hangen
als ochtendtranen
op boombladeren.
De trompet blaast sober,
doet naar wie wegging terugverlangen.
Twee minuten stilte,
twee minuten stilte voor hen,
die slachtoffer werden van de tijd.**

**In een cadans gedreven
klinken de roffels van de trom,
starend staan de ogen
gericht op de namen van het monument.
De kransen die neer worden gelegd
brengen een laatste groet,
de rug, uit vrije wil, nu toch gebogen.
Twee minuten stilte,
twee minuten stilte in de tijd,
in deze eeuw
een eeuwigheid.**